

Беларускія школьнікі адпачываюць у Польшчы

Вучні з Баранавіч адпачываюць у Броку разам з польскімі аднагодкамі.

20 маладых беларусаў з Баранавічаў і 20 палякаў з адукацыйна-выхаваўчых цэнтраў „Праменьчык дня” сустрэліся на летніку ў гарадку Брок на рацэ Буг у цэнтральнай Польшчы.

Сустрэчу ў рамках праекту „Пазнаёмся са сваім суседам – польска-беларускія сустрэчы дзяцей і моладзі” арганізавала Агульнапольскае таварыства хрысьціянскіх вясковых арганізацыяў.

Тэму працягвае Анна Задрожна:

У лягер у Броку на Бузе я трапіла ў момант вельмі шумных заняткаў, сэнс якіх мне растлумачыла кіраўнічка летняга лягера Агнешка Кур.

Агнешка Кур: Цяпер адбываюцца заняткі па выратаваньні, у прыватнасьці, праходзіць імітацыя ДТЗ. Адна група, гэта „пацярпелыя” асобы ды „сьведкі” ДТЗ, якія панікуюць з-за трагедыі, а другая, гэта „ратаўнікі”, якія аказваюць пацярпелым дапамогу.

Марэк Пікульскі з арганізацыі „Выспы Леанарда” - партнёра Агульнапольскага таварыства хрысьціянскіх вясковых арганізацыяў, які прыехаў у Брок з групай мэдычных ратаўнікоў, кажа, што гульня ў „ратаўнікоў і пацярпелых”, гэта прыклад адукацыі шляхам гульні.

Марэк Пікульскі: Мы праводзім таксама мастацкія, музычныя й спартыўныя заняткі, стараемся гэта рабіць кожны дзень. Калі мы праводзім нейкія спаборніцтвы, то перш за ўсё прытрымліваемся прынцыпу **fair play, прынцыпу роўнасьці: абсалютна няма ніякіх падзелаў на палякаў і беларусаў. Нават каб мы хацелі гэта зрабіць адмыслова, то нешта такое не атрымалася б. Так што польска-беларуская інтэграцыя праходзіць выдатна!**

Групу моладзі, якая прыехала на летнік у Польшчу, прадставіў ейны апякун ксёндз Павал Урубэль – вікарыя парафіі сьв. Жыгімонта з Баранавічаў.

кс. Павал Урубэль : Моладзь прыехала зь Беларусі, перш за ўсё з гораду Баранавічы, з парафіі сьв. Жыгімонта. Яны прыехалі адпачыць, але таксама ўдзельнічаць у інтэграцыйных сустрэчах з польскай моладзьдзю, наладзіць новыя сяброўствы. Праграма вельмі цікавая- ёсьць шмат рознага роду мерапрыемстваў... Думаю, што моладзі гэта вельмі спадабаецца.

А цяпер пагаворым з галоўнымі героямі рэпартажу. Падабаецца вам тут у Польшчы? Хацелі б прыехаць яшчэ раз?

Хлопец: Канешне, што так, тут весела ды палякі такія добрыя.

Дзяўчына: Мы пабывалі ў Казімежы Дольным, пабачылі шмат цікавых месцаў. Нам вельмі гэта спадабалася. Мы былі таксама яшчэ ў Пулавах. Таксама тут, на месцы кожны дзень праходзяць розныя цікавыя заняткі, спартакіяды.

Дзяўчына: У нас тут вельмі многа сяброў. Агулам вельмі цікава.

А як Вы дамаўляецеся з палякамі?

Хлопец: На розных мовах. У асноўным на агнельскай мове. Некаторыя палякі таксама разумеюць нашу беларускую мову, часам таксама па-польску ўдаецца.

А з чым вы тут пазнаёміліся? Калі б маглі запрасіць іх у Беларусь, то што б ім паказалі?

Хлопец: Мы б паказалі ім нашыя нацыянальныя гульні, паказалі б нашу культуру: Берасьцейскую крэпасць, Нясьвіжскі замак, Мірскі замак.

А ці ў Баранавічах таксама ёсць нешта цікавае?

Хлопец: Вечны агонь, многа ваенных помнікаў... і помнік Леніну! (дзеці сьмяюцца – рэд.).

Як вы думаеце, а якая мэта арганізаваць такія летнікі, такія сустрэчы польскай і беларускай моладзі?

Дзяўчына: Каб пазнаёміцца, наладзіць новыя сяброўствы й дружыць на працягу многіх гадоў, таксама сустракацца.

Думаеце, што палякі й вы маеце шмат супольнага?

Дзяўчына: Зразумела, што так... Перш за ўсё, я так лічу, што палякі, гэта добрыя людзі, і беларусы таксама добразычлівыя...

Пра што вы размаўляеце са сваімі польскімі калегамі? Можа пра музыку, пра літаратуру, пра падзеі, якія адбываюцца ў сьвеце?

Дзяўчына: Пра ўсё гэта мы зь імі размаўляем – пра ўсё, што нам цікава даведацца адзін пра аднаго. Часу многа, таму шмат размаўляем.

А музыку беларускаю вы нейкую прывезьлі з сабой, каб пазнаёміць палякаў?

Дзяўчына: Ёсць шмат такой добрай музыкі, народнай, напрыклад, „Купалінка”... Мы даем ім слухаць нашу музыку. І яны таксама падпяваюць нам (школьнікі сьмяюцца – рэд.).

А ці вы зь імі размашлялі пра тое, што ў нас супольныя гістарычныя героі, продкі, якія ўнеслі вялікі ўклад у гісторыю й культуру як беларускага, так і польскага народаў? Ці яны ведаюць пра гэта?

Дзяўчына: Мы спадзяемся, што яны ведаюць. Напрыклад, мы кажам Кастусь Каліноўскі, а яны „А, так, так, мабыць, мабыць” (моладзь сьмяецца – рэд.).

Думаю, што пасля такіх сустрэчаў і размоваў яны больш пацікавяцца тым, што адбываецца ў Беларусі?

Дзяўчына: Я лічу, што так. Я польскую мову ня вельмі добра ведаю, але лічу, што калі вярнуся ў Беларусь, то возьмуся за польскую мову!

А цяпер прызнайцеся, хто даў польскім калегам адрас сваёй электроннай пошты ды колькім чалавекам?

Моладзь: Аднаму, дзвюм асобам... Я яшчэ ня дала, але яшчэ шмат часу, дык паспею.

Як думаеце, можна будзе працягваць гэтае сяброўства, якое тут ўзьнікла?

Хлопец: Канешне, людзі добразычлівыя, дык чаму ж не працягваць знаёмства па інтэрнэце ці званіць адзін аднаму!

А чым ты асабіста цікавішся?

Хлопец: Маё хобі, гэта музыка, спорт, аўтамабілі й электронная тэхніка.

А ці сярод польскіх сяброў ты знайшоў калегу, зь кім змог бы паразмаўляць на гэтыя тэмы?

Хлопец: Ну, я знайшоў многа сяброў, але тагога сябра, зь якім змог бы падзяляць усе мае зацікаўленьні, не. Усё ж ёсьць некалькі чалавек, зь якімі мне цікава размаўляць.

Вы хацелі б прыехаць на такі леткік яшчэ раз?

Моладзь: Канешне, хацелі б.

А што б вы хацелі тады пабачыць? Можа цяпер нечага вам не хапае?

Моладзь: (моладзь сьмяецца - рэд) Батарэяў, каб раніцой у доміках цяплей было. (...)Было б вельмі добра, калі б наступным разам сьвяціла сонейка, каб надвор'е было лепшае, паколькі дождж ідзе ўжо некалькі дзён запар і холадна.

Група польскай моладзі прыехала ў Брок з Падляшша: з Рудкі й Бельска Падляшкага. Маладыя палякі таксама дасканала разумеюць, зь якой мэтай арганізаваны гэкія міжнародныя летнікі.

Хлопец: Сустрэчы ладзяцца, каб ліквідаваць стэрэатыпы пра жыхароў іншых дзяржаваў. Ацэнкі бываюць розныя, а калі здараецца непасрэдная сустрэча, дык

людзі часта здзіўленыя. Дарэчы, я таксама не скрываю, што гэта тычыцца мяне асабіста. Я быў упэўнены, што беларусы будуць ствараць асобную, закрытую групу ды не захочуць зь нікім размаўляць. Тым часам аказалася, што яны вельмі адкрытыя, гаваркія й імкнуцца да кантактаў зь іншымі.

Дзяўчына: Мы прыехалі сюды, бо хацелі пазнаёміцца зь беларускай моладзьдзю, пазнаёміцца зь іхнымі традыцыямі, культурай... Мне трэба сказаць, што людзі, зь якімі я пазнаёмілася, вельмі прыемныя й цудоўныя. Я ўспрымаю іх вельмі пазытыўна. Я думаю, што ніколі не забуду гэтых канікулаў. Спачатку было цяжкавата дагаварыцца, паколькі яны слаба ведаюць ангельскую мову й часам даводзіцца дапамагаць жэстамі. Мы стараемся размаўляць крыху па-расейску, крыху па-польску, крыху па-ангельску.

Хлопец: Я прызнаюся, што ніколі раней не вывучаў расейскую мову, а цяпер я нават крыху навучыўся. Мы размаўлялі зь імі на розныя тэмы, у тым ліку таксама пра палітыку, пра месца іх пражываньня. Аказваецца, што яны жывуць няпадалёк польскай мяжы – каля 5 гадзінаў язды ад Варшавы.

Хлопец: Нягледзячы на моўны бар'ер хутка былі наладжаныя першыя сяброўствы. Найчасьцей мы вучым адзін аднаго моваў. Гэта вельмі эфэктыўны спосаб – лепшы, чым у школе. Мы стварылі групу людзей, бяром гітару ды ідзем сьпяваць песьні. Што сьпяваем? Тое, што кожны ведае. Мы вучым адзін аднаго.

У рамках азнаямленьня з Польшчай і польскай культурай удзельнікі летніка пабывалі, між іншым, у Пулавах і Казімежы Дольным, дзе знаёмілася з мастацкімі фондамі Фундацыі князёў Чартарыскіх, у Музэі падляскай вёскі ў Цеханоўцы, а таксама ў варшаўскім Музэі Фрыдэрыка Шапэна.

Анна Задрожна

Здымкі: Марэк Пікульскі

Беларусь, інтэграцыя, дзеці, бел Польшча